

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 12 december 2018
(OR. en)

15508/18

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0412(CNS)**

**FISC 559
ECOFIN 1198
EF 325**

FÖLJENOT

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	12 december 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 812 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS DIREKTIV om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller införandet av vissa krav för betaltjänstleverantörer

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 812 final.

Bilaga: COM(2018) 812 final

Bryssel den 12.12.2018
COM(2018) 812 final

2018/0412 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

**om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller införandet av vissa krav för
betaltjänstleverantörer**

{COM(2018) 813 final} - {SEC(2018) 495 final} - {SWD(2018) 487 final} -
{SWD(2018) 488 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

I oktober 2017¹ hade kommissionen redan åtagit sig att åtgärda skattemyndigheternas administrativa kapacitet för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri inom elektronisk handel (nedan kallad *e-handel*) genom att förbättra samarbetet med tredjeparter. I uttalandet till protokollet vid antagandet av rådets direktiv (EU) 2017/2455 (direktivet om mervärdesskatt på *e-handel*)² i december 2017 betonade rådet behovet av att förbättra verktygen för bedrägeribekämpning³. Det nuvarande initiativet för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri inom *e-handel* kompletterar och banar väg för en smidig tillämpning av de nya åtgärder som infördes genom direktivet om mervärdesskatt på *e-handel* inom ramen för kommissionens strategi för den digitala inre marknaden⁴.

I synnerhet infördes genom direktivet om mervärdesskatt på *e-handel* nya mervärdesskatteskyldigheter för marknadsplatser online⁵ och ytterligare förenklingar för att hjälpa företag att fullgöra sina mervärdesskatteskyldigheter vid tillhandahållande av tjänster, distansförsäljning av varor och import, inklusive elektronisk registrering och betalning av mervärdesskatt genom en enda kontaktpunkt (dvs. registrering i en enda medlemsstat i stället för i alla konsumtionsmedlemsstater). Dessa åtgärder kommer att stärka efterlevnaden av mervärdesskattereglerna genom att förenkla mervärdesskattesystemet, men skattemyndigheterna måste fortfarande kunna upptäcka och bekämpa bedrägliga företag. För närvarande är detta en utmaning för skattemyndigheterna. Europeiska revisionsrätten⁶ har påpekat att lagstiftningen om mervärdesskatt på *e-handel* i huvudsak vilar på företags villighet att frivilligt registrera sig och betala mervärdesskatt. Det finns dock gränser för hur medlemsstaterna kan använda den nuvarande rättsliga ramen för administrativt samarbete. Om de ovannämnda förenklingarna av efterlevnaden inte åtföljs av åtgärder för bedrägeribekämpning, kommer bedragare att ha svaga incitament att ändra inställning och börja uppfylla sina mervärdesskatteskyldigheter. Således beror framgången för

¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och ekonomiska och sociala kommittén om uppföljningen av Handlingsplanen för mervärdesskatt: mot ett gemensamt mervärdesskatteområde i EU – Dags för beslut (COM (2017) 566 final), punkt 2.1.1, sidan 3. Se även punkt 6 i 20 åtgärder för att motarbeta mervärdesskattegapet, bilagan till handlingsplanen för mervärdesskatt, tillgänglig på:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/docs/body/2016-03_20_measures_en.pdf

² Rådets direktiv (EU) 2017/2455 av den 5 december 2017 om ändring av direktiv 2006/112/EG och direktiv 2009/132/EG vad gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållande av tjänster och distansförsäljning av varor (EUT L 348, 29.12.2017, s. 7).

³ Europeiska unionens råd 14769/1/17 REV 1, den 30 november 2017,

<http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14769-2017-REV-1/en/pdf>

⁴ För genomförandet av strategin för den digitala inre marknaden (COM (2017) 228 final, 10.5.2017), se:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1496330315823&uri=CELEX:52017DC0228>

⁵ Genom artikel 14a i rådets direktiv 2006/112/EG kommer internetbaserade marknadsplatser, plattformar och portaler som anses som leverantörer för försäljning av varor att underlättas genom sina elektroniska gränssnitt. De kommer att anses ha tagit emot och levererat varorna själva, a) för distansförsäljning av varor importerade från ett tredje territorium eller ett tredjeland, som inte överstiger ett värde av 150 euro, och b) leverans av varor som redan befinner sig i EU från företag till konsument (dvs. i en distributionscentral) av beskattningsbara personer utanför EU som möjliggörs genom dessa plattformar.

⁶ Europeiska revisionsrättens bakgrundsdokument om uppbörd av mervärdesskatt och tullavgifter på gränsöverskridande *e-handel* (Collection of VAT and customs duties on cross-border e-commerce), juli 2018.

efterlevnadsåtgärder inom e-handeln även på effektiviteten i de åtgärder för bedrägeribekämpning som måste utvecklas parallellt.

E-handeln har ökat snabbt under de senaste åren, vilket hjälper konsumenter att köpa varor och tjänster online. Konsumenterna kan välja mellan olika leverantörer, produkter och varumärken. De kan också betala online i en tillförlitlig miljö utan att förflytta sig från sin dator eller telefon. Leverantörerna har ändrat sina affärsmodeller för att utnyttja e-handel och sälja sina produkter till konsumenter i hela världen, utan att det krävs fysisk närvaro i detaljhandeln. Denna möjlighet utnyttjas också av bedrägliga företag för att uppnå en orättvis konkurrensfördel på marknaden genom att inte uppfylla sina skyldigheter på mervärdesskatteområdet.

I den konsekvensbedömning som bifogas detta förslag anges tre huvudsakliga gränsöverskridande fall av mervärdesskattebedrägeri inom e-handel : i) Unionsinterna leveranser av varor och tjänster, ii) import av varor från företag etablerade i ett tredjeland eller tredje territorium (dvs. ett land eller territorium utanför EU) till konsumenterna i medlemsstaterna, och iii) tillhandahållande av tjänster från företag som är etablerade i ett tredjeland⁷ till konsumenter i medlemsstaterna.

Den totala förlusten i mervärdesskatteintäkter inom medlemsstaterna på gränsöverskridande varuleveranser uppskattas till 5 miljarder euro per år⁸. Mervärdesskattebedrägeri rapporterades också i gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster, det vill säga tv och spel på internet⁹. Detta bedrägeri har dokumenteras av Europol och Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet i Europols senaste rapport om olaglig spridning av (och försäljning av tillgång till) tv-sändningar¹⁰. Detta bedrägeri har också dokumenterats genom televisionens branschorganisation Nordic Content Protection (NCP)¹¹. Distributörer av internet-tv i Danmark, Finland och Sverige (tillsammans har dessa länder mindre än 10 % av EU:s totala internet-tv-marknad räknat i intäkter)¹² beräknar sina årliga försäljningsförluster till följd av olaglig distribution till 436 miljoner euro. Detta belopp uppgår till cirka 103 miljoner euro i potentiella mervärdesskatteförluster¹³. Dessa siffror (som kommer att öka parallellt med ökningen av e-handeln) visar att det finns ett brådskande behov att agera för att bekämpa mervärdesskattebedrägerier inom e-handel. De flesta skattemyndigheter saknar dock verktyg och informationskällor för att fastställa omfattningen av mervärdesskattebedrägerier inom e-handel¹⁴. Vid mervärdesskattebedrägerier inom e-handel gör Internet det möjligt för

⁷ Detta omfattar tredje territorier enligt artikel 6.

⁸ Se förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG och direktiv 2009/132/EG vad gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållande av tjänster och distansförsäljning av varor (COM(2016) 757 final), s. 2.

⁹ Olagliga tv-sändningar i Lettland 2015, Stockholms Handelshögskola, Nelegālās maksas TV apraides apjoms Latvijā 2015, tillgänglig på: https://www.researchgate.net/profile/Arnis_Sauka/publication/303382487_Nelegalas_maksas_TV_apraides_apjoms_Latvija_2015/links/573f5c7408ae298602e8f2f2.pdf

¹⁰ Europol och Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet: Lägesrapport 2017 om varumärkesförfalskning och pirattillverkning i EU, finns på www.europol.europa.eu/publications-documents/2017-situation-report-counterfeiting-and-piracy-in-european-union

¹¹ Nordic Content Protection: Trend Report 2017, tillgänglig på: www.ncprotection.com/wp-content/uploads/2017/03/Trend-Report-2017.pdf

¹² För mer information: www.ofcom.org.uk/_data/assets/pdf_file/0027/95661/ICMR-2016-4.pdf

¹³ Beräknat med tillämpning av schablonbelopp utan hänsyn till reducerade skattesatser

¹⁴ I det riktade samrådet inför detta förslag, lämnade endast tre skattemyndigheter grova uppskattningar av mervärdesskatteförlusterna för unionsinterna leveranser av varor från företag till konsumenter,

bedrägliga företag att dölja sin identitet bakom ett domännamn. Även då en skatteförvaltning är medveten om förekomsten av en nätbutik är det bakomliggande företags identitet, dess faktiska läge eller dess omsättning i nämnda medlemsstat ofta okända. Detta utgör ett problem för skattemyndigheterna som eventuellt försöker inleda en undersökning eller inleda administrativt samarbete på EU-nivå eller internationell nivå. Konsumtionsmedlemsstaten, där mervärdesskatten ska betalas, har sannolikt inte någon dokumentation eller information för att inleda en inspektion. Detta beror på att slutkonsumenterna saknar dokumenteringsskyldigheter för sina inköp på nätet. Även om så vore fallet skulle det vara oproportionerligt att systematiskt anlita dessa slutkonsumenter för att utreda säljarens mervärdesskattebedrägeri.

När bedragare och deras placering är okända kan det bli ett verkligt problem att fastställa till vilken medlemsstat en begäran om administrativt samarbete bör riktas.

Detta skulle kunna leda till massförfrågningar om identifiering. De skulle behöva sändas antingen till en tredje part (det vill säga en e-marknadsplats eller betaltjänstleverantörer) som eventuellt skulle innehålla information, eller till skattemyndigheten i det land där tredjeparten är etablerad. Detta skulle inte desto mindre anses vara oproportionerligt enligt artikel 54.1 i förordning (EU) nr 904/2010. Enligt artikel 54.2 i samma förordning kan dessutom medlemsstaterna inte vara skyldiga att tillhandahålla information om deras nationella lagstiftning inte tillåter dem att samla in den. Detta begränsar möjligheterna för medlemsstaterna att begära uppgifter om en tredje part från andra medlemsstater.

Syftet med detta förslag är att lösa problemet med mervärdesskattebedrägerier vid e-handel genom att stärka samarbetet mellan skattemyndigheter och betaltjänstleverantörer. Under de senaste åren har mer än 90 % av inköpen på nätet av europeiska kunder ägt rum genom överföringar, autogireringar och kortbetalningar, dvs. genom en förmedlare som deltar i transaktionen¹⁵ (en betaltjänstleverantör), och detta är en trend som kommer att fortsätta¹⁶. Tredje parter som innehar betalningsinformation kan därför ge skattemyndigheterna en fullständig bild av inköp på nätet för att hjälpa dem att på ett korrekt sätt utföra sitt uppdrag att övervaka efterlevnaden av skyldigheter avseende mervärdesskatt på e-handel med varor och tjänster. Erfarenheten från de medlemsstater som redan samarbetar med betaltjänstleverantörer på nationell nivå visar att samarbete med betaltjänstleverantörer leder till konkreta resultat i kampen mot mervärdesskattebedrägerier vid e-handel¹⁷. Vissa tredjeländer använder även betalningsuppgifter som verktyg för att upptäcka näringsidkare som inte följer reglerna i kombination med förenklade uppbördsregler som liknar EU:s system vad gäller gränsöverskridande B2C-leveranser av varor¹⁸.

unionsinterna tillhandahållanden av tjänster från företag till konsumenter och import av varor 2015, 2016 och 2017.

¹⁵ E-shopper barometer 2017 (DPD), tillgänglig på:
https://www.dpd.com/be_en/business_customers/dpd_insights/e_shopper_barometer_2017 och
International Post Corporation, e-Commerce logistics and delivery, eCom21 2016.

¹⁶ För mer information:
<https://www.akearney.com/documents/10192/1448080/Winning+the+Growth+Challenge+in+Payment+s.pdf/b9da93a5-9687-419e-b166-0b25daf585ff>, p. 5.

¹⁷ Den finländska skattemyndigheten kunde till exempel samla in 16 miljoner euro 2016 genom samarbetet med betaltjänstleverantörer.

¹⁸ Se bilaga 11 till konsekvensbedömningen, ”Third countries using payment data as VAT control tool”.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta förslag kompletterar det nuvarande regelverket som nyligen ändrats genom direktivet om mervärdesskatt på e-handel inom ramen för kommissionens strategi för den digitala inre marknaden. Detta initiativ förstärker dessutom ramen för det administrativa samarbetet för att bättre ta itu med mervärdesskattebedrägerier vid e-handel och återställa rättvis konkurrens. Bekämpning av skattebedrägerier och skatteundandragande för att förhindra snedvridning av konkurrensen och bidra till att trygga medlemsstaternas och EU:s intäkter är en prioritering för kommissionen. Den nuvarande kommissionens politiska riktlinjer¹⁹ efterlyste större insatser för att bekämpa skatteundandragande och skattebedrägeri, och i talet om tillståndet i unionen 2018²⁰, bekräftas det att kommissionen följer en långtgående strategi för att se till att alla företag, stora som små, betalar sin skäliga andel av skatten.

Genom förordning (EU) 2018/1541²¹ om ändring av förordning (EU) nr 904/2010 om administrativt samarbete och kampen mot skatteundandragande i fråga om mervärdesskatt²² införs nya verktyg för administrativt samarbete mellan medlemsstaternas skattemyndigheter. Dessa verktyg kommer främst att användas för att bekämpa i) så kallat karusellbedrägeri (vid transaktioner mellan företag), ii) bedrägeri som omfattar den ordning för beskattning av vinstmarginal som tillämpas på begagnade bilar, iii) bedrägeri som utnyttjar särskilda tullordningar gällande import som utförs av beskattningsbara personer (även transaktioner mellan företag) och iv) kommer att möjliggöra gemensamma initiativ mellan skattemyndigheter (dvs. gemensamma administrativa förfrågningar). Experter från skattemyndigheterna och företagen i EU-forumet för mervärdesskatt²³ betonar att den traditionella formen av samarbete för att bekämpa mervärdesskattebedrägerier bygger på uppgifter som innehas av de företag som är direkt involverade i transaktionskedjan. För gränsöverskridande B2C-leveranser är denna information eventuellt inte direkt tillgänglig och således är ”traditionellt” samarbete mellan skattemyndigheterna otillräckligt²⁴. Följaktligen kompletterar detta initiativ också de senaste ändringar som infördes i EU:s ram för administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt, genom att ge skattemyndigheterna ett nytt verktyg för att upptäcka mervärdesskattebedrägerier vid gränsöverskridande B2C-transaktioner.

Slutligen bör detta initiativ också ses i ett internationellt sammanhang. När bedrägerier begås av leverantörer som är etablerade i ett tredjeland eller tredje territorium, är internationellt samarbete avgörande för att inkräva den utestående mervärdesskatten. EU ingick nyligen ett avtal för mervärdesskattesamarbete med Norge²⁵ och verkar inom OECD för att stärka

¹⁹ För mer information: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/juncker-political-guidelines-speech_en.pdf

²⁰ För mer information: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/soteu2018-brochure_en.pdf

²¹ Rådets förordning (EU) 2018/1541 av den 2 oktober 2018 om ändring av förordningarna (EU) nr 904/2010 och (EU) 2017/2454 vad gäller åtgärder för att stärka det administrativa samarbetet på mervärdesskatteområdet (EUT L 259, 16.10.2018, s. 1).

²² Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 268, 12.10.2010, s. 1).

²³ EU-forumet för mervärdesskatt är en av kommissionens expertgrupper som erbjuder en diskussionsplattform där företag och mervärdesskattemyndigheter träffas för att diskutera hur genomförandet av lagstiftningen om mervärdesskatt kan förbättras i praktiken. Se kommissionens beslut av den 3 juli 2012 om inrättande av EU-forumet för mervärdesskatt, EUT C 198, 6.7.2012, s. 4).

²⁴ Konsoliderad rapport om samarbete mellan medlemsstater och företag inom e-handel/modern handel, s. 5. För mer information: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-reports-published_en

²⁵ För mer information: <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2018/02/06/eu-norway-agreement-signed-strengthening-the-prevention-of-vat-fraud/>

användningen av instrument för administrativt samarbete på internationell nivå. Detta initiativ kommer att ge medlemsstaterna bevis för att upptäcka bedrägerier i tredjeländer. Dessa bevis kommer att användas som ett första steg mot att aktivera internationellt samarbete eller bidra till den internationella dialogen om förbättrat administrativt samarbete med andra jurisdiktioner.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Den rättsliga grunden för detta initiativ är artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). I denna artikel föreskrivs att rådet enhälligt, i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, ska anta bestämmelser om harmonisering av medlemsstaternas regler på området för indirekt beskattning, i den mån en sådan harmonisering är nödvändig för att säkerställa den inre marknadens upprättande och funktion och undvika snedvridning av konkurrensen.

• Subsidiaritetsprincipen

Detta initiativ är förenligt med subsidiaritetsprincipen, eftersom huvudproblemet, mervärdesskattebedrägeri inom e-handel, är gemensamt för alla medlemsstater och förvärras av skattemyndigheternas otillräckliga verktyg. Medlemsstaterna kan inte på egen hand erhålla från tredje parter, såsom betaltjänstleverantörer, den information som krävs för att kontrollera mervärdesskatt vid gränsöverskridande leveranser av varor och tjänster, säkerställa att mervärdesskattereglerna för e-handel (som nyligen ändrades genom direktivet om mervärdesskatt på e-handel) tillämpas korrekt, och bekämpa mervärdesskattebedrägeri inom e-handel. Därför är samarbetet mellan medlemsstaterna av avgörande betydelse. Den rättsliga ramen för det administrativa samarbetet mellan medlemsstaterna i fråga om mervärdesskatt fastställs i förordning (EU) nr 904/2010. Alla initiativ för att införa nya verktyg för samarbete inriktat på detta särskilda problem kräver därför ett förslag från kommissionen om ändring av EU:s befintliga rättsliga ram. För att göra det möjligt för skattemyndigheterna att samla in relevanta betalningsuppgifter för mervärdesskatt, bör nya redovisningsskyldigheter införas för betaltjänstleverantörer. Detta kräver ett förslag om ändring av mervärdesskattedirektivet.

• Proportionalitetsprincipen

Detta förslag går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet att bekämpa mervärdesskattebedrägerier vid e-handel. Det nya systemet förväntas särskilt förse skattemyndigheterna med nödvändig information och resurser för att upptäcka mervärdesskattebedrägerier vid e-handel och samla in ytterligare mervärdesskatt. Den administrativa bördan för företag och skattemyndigheter skulle minska totalt jämfört med nuvarande situation, och laglydiga företag skulle dra nytta av mer likvärdiga förutsättningar.

Skyldigheten för betaltjänstleverantörer att behålla ett antal dokument som ska skickas till skattemyndigheterna är också förenlig med proportionalitetsprincipen. Betaltjänstleverantörer ska vara skyldiga att föra register över uppgifter som de förfogar över för att genomföra betalningstransaktioner. Dessutom kommer harmoniserade krav på unionsnivå för registrering och överföring av uppgifter till skattemyndigheterna att begränsa den administrativa bördan för betaltjänstleverantörer (jämfört med den börda som kräver att dessa betaltjänstleverantörer ska följa olika nationella tillvägagångssätt).

Att bekämpa mervärdesskattebedrägerier är ett viktigt mål av allmänt intresse för unionen och medlemsstaterna. Endast de uppgifter som är nödvändiga för att uppnå det målet (bekämpning av mervärdesskattebedrägerier vid e-handel) kommer att behandlas av skattemyndigheternas sakkunniga på området, i enlighet med den allmänna dataskyddsförordningen²⁶, förordning (EU)2018/1725²⁷ och stadgan om de grundläggande rättigheterna²⁸. Närmare bestämt ska endast de uppgifter behandlas som möjliggör för skattemyndigheterna att i) identifiera leverantörerna, ii) kontrollera antalet transaktioner och deras penningvärde, och iii) kontrollera betalningarnas ursprung. Uppgifter om konsumenterna ingår inte i detta initiativ, bortsett från uppgifter om de medlemsstater där transaktionerna har sitt ursprung (dvs. den medlemsstat där konsumenterna befinner sig). Proportionaliteten garanteras också genom en tröskel under vilken betaltjänstleverantörer inte behöver skicka betalningsuppgifter till skattemyndigheterna. Tröskeln skulle från detta initiativ och från behandlingen av personuppgifter utesluta de transaktioner som sannolikt inte avser ekonomisk verksamhet.

- **Val av instrument**

Ett direktiv föreslås för att ändra mervärdesskattedirektivet för att införa nya redovisningsskyldigheter för betaltjänstleverantörer.

En förordning föreslås för att ändra förordning (EU) nr 904/2010 om administrativt samarbete och kampen mot skatteundandragande i fråga om mervärdesskatt, att införa en ny databas för mervärdesskatterelaterade betalningsuppgifter med tillgång för medlemsstaterna endast för att bekämpa mervärdesskattebedrägerier vid e-handel.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar**

Föreliggande förslag åtföljs av en utvärdering av förordning (EU) nr 904/2010, framför allt avsnitten med inriktning på dess användning på området mervärdesskattebedrägerier vid e-handel.

I allmänhet betraktade skattemyndigheterna nuvarande förordning (EU) nr 904/2010 som ett effektivt verktyg för att bekämpa mervärdesskattebedrägerier vid e-handel. Skattemyndigheterna nämnde dock att de verktyg för administrativt samarbete som för närvarande står till deras förfogande inte medger identifiering och kontroll av företag på nätet, när dessa företags domän och bokföringsuppgifter är i ett annat land (oberoende av om det andra landet är en EU-medlemsstat eller inte). Skattemyndigheterna underströk också behovet av att öka medlemsstaternas åtagande att anslå mer resurser till administrativt samarbete, eftersom detta är en avgörande faktor för att öka effektiviteten hos förordning (EU) nr 904/2010 i kampen mot mervärdesskattebedrägerier vid e-handel. Slutligen nämnde vissa

²⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (Text av betydelse för EES) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

²⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG. (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

²⁸ Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (EUT C 326, 26.10.2012, s. 391).

medlemsstater även att förordningens effektivitet skulle kunna ökas med nya verktyg, såsom tillgång till och utbyte av relevanta betalningsuppgifter.

Även om skattemyndigheten anser att de verktyg som fastställs i förordning (EU) nr 904/2010 är relevanta för bekämpning av mervärdesskattebedrägerier, betonade de också att det finns utrymme för förbättringar. Ur skattemyndigheternas synvinkel kräver den senaste tidens utveckling av e-handeln och de stora transaktionsvolymerna inom e-handeln nya och mer effektiva verktyg för administrativt samarbete. Dessutom meddelade skattemyndigheterna att de förväntade sig att befintliga verktyg för bekämpning av mervärdesskattebedrägerier skulle bli mindre relevanta i framtiden på grund av förändringar i affärsmodeller och förändrade mönster av mervärdesskattebedrägerier.

Även om skattemyndigheterna i allmänhet saknar kvantitativa bevis om det administrativa samarbetets fördelar och kostnader, anser de att fördelarna med det administrativa samarbetet står i proportion till – eller till och med är större än – skattemyndigheternas utgifter i samband med informationsutbytet.

Förordning (EU) nr 904/2010 och det aktuella förslaget bidrar till en väl fungerande inre marknad. De är också förenliga med reglerna i direktivet om mervärdesskatt på e-handel. Medlemsstaternas skattemyndigheter erkände inte desto mindre att e-handelns tillväxt innebär att de måste hantera nya utmaningar, såsom hanteringen av uppgifter för påvisande av – och kampen mot – mervärdesskattebedrägeri inom e-handel.

Slutligen erkände både skattemyndigheter och andra berörda parter mervärdet av ramen för administrativt samarbete som fastställs i förordning (EU) nr 904/2010, eftersom mervärdesskattebedrägeri inom e-handel påverkar alla medlemsstater.

Sammanfattningsvis visade utvärderingen att nationella åtgärder inte är tillräckliga för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri inom e-handel, och att det administrativa samarbetet mellan medlemsstaterna är nödvändigt. Den visade också att förändringar i mönstren för e-handeln kräver nya och lämpliga verktyg för utbyte av information.

• **Samråd med berörda parter**

Under 2017 begärde kommissionen synpunkter från flera berörda parter genom ett riktat samråd med skattemyndigheterna och företagen, däribland betaltjänstleverantörer i synnerhet. Under 2017 inleddes också ett offentligt samråd²⁹.

Resultaten av samrådet bekräftade att alla berörda parter är medvetna om att mervärdesskattebedrägeri inom e-handel är ett betydande problem. Företagen framhöll att mervärdesskattebedrägeri inom e-handel drabbar ärliga företag genom att snedvrider konkurrensen. Både skattemyndigheter och företag i allmänhet bekräftade att skattemyndigheter behöver betalningsinformation för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri inom e-handel. Uppgiftsskydd ansågs inte vara ett hinder för insamling och utbyte av information, under förutsättning att betalares personuppgifter behandlas på de villkor som föreskrivs i den allmänna uppgiftsskyddsförordningen.

²⁹ Kommissionen publicerade även en kombinerad färdplan/inledande konsekvensbedömning (se: http://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/initiatives/ares-2018-899238_en) "Exchange of VAT-relevant payment data", med utrymme för en första återkoppling om initiativet. Under återkopplingsperioden 15 februari 2018–15 mars 2018, mottog kommissionen endast tre svar. Två svar stödde initiativet medan det tredje inte var kopplat till innehållet i initiativet.

De flesta svaren uttryckte sig positivt om ändringen av EU:s regelverk för att förse skattemyndigheterna med mer effektiva instrument för att bekämpa bedrägeri. Ett centraliserat system för att samla in och utbyta betalningsinformation som är relevant för mervärdesskatt ansågs vara det mest kostnadseffektiva verktyget.

Både skattemyndigheter och betaltjänstleverantörer bekräftade mervärdet av ett standardiserat och harmoniserat tillvägagångssätt för insamling och utbyte av betalningsinformation.

Detta förslag utarbetades efter samråd med medlemsstaternas skattemyndigheter och företagsföreträdare, bl.a. betaltjänstleverantörer, som en del av undergruppen för e-handel i EU-forumet för mervärdesskatt.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Utöver samråd med alla berörda parter behövdes inga utomstående sakkunniga för att utarbeta föreliggande förslag.

- **Konsekvensbedömning**

Utöver grundscenariot övervägdes två alternativ i konsekvensbedömningen:

- (1) Ett icke bindande alternativ som huvudsakligen består i att tillhandahålla riktlinjer för att hjälpa skattemyndigheterna att utveckla sin administrativa kapacitet för att bekämpa mervärdesskattebedrägerier vid e-handel.
- (2) En lagstiftningsmöjlighet som innebär en ändring av EU:s rättsliga ram i) för betaltjänstleverantörerna att föra register över betalningsinformation som är relevant för mervärdesskatt, och ii) för medlemsstaternas skattemyndigheter att samla in och utbyta betalningsinformation.

I lagstiftningsalternativet övervägdes två alternativa tekniska lösningar för att se till att skattemyndigheterna utbyter betalningsinformation: en distribuerad tillämpning liknande systemet för utbyte av information om mervärdesskatt, eller ett centralt register på EU-nivå (som skulle inrättas av kommissionen).

Konsekvensbedömningen visade att ett centralt register var det alternativ som bäst uppfyllde syftet att bekämpa mervärdesskattebedrägeri vid e-handel.

Ett centralt register skulle säkerställa bästa bekämpning av mervärdesskattebedrägerier. Det skulle ge bättre garantier i fråga om enhetlighet för data och dataanalys, och skulle ge ett tydligare EU-omfattande perspektiv på omsättningen av upptäckta bedrägerier än decentraliserade register.

Utbyte av information via ett centralt register skulle också mer effektivt minska snedvridningen av marknaden. I takt med att samarbetet leder till bättre resultat för skattemyndigheterna, skulle laglydiga företag dra nytta av mer likvärdiga villkor. Samrådet med berörda parter möjliggjorde inte en exakt beräkning av efterlevnadskostnaderna för betaltjänstleverantörer. Konsekvensbedömningen visade dock att harmoniseringen av rapporteringsskyldigheterna i ett enda format för överföring av uppgifter (och ett enda gränssnitt) kommer att minska efterlevnadskostnaderna för betaltjänstleverantörer.

Skattemyndigheterna skulle också få lägre utvecklings- och driftskostnader med en centraliserad lösning än med ett decentraliserat system på nationell nivå.

Den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag togs under övervägande av nämnden för lagstiftningskontroll den 27 juni 2018. Nämnden avgav ett positivt yttrande om förslaget och utfärdade vissa rekommendationer som har beaktats. Nämndens yttrande och dess rekommendationer återfinns i bilaga 1 till arbetsdokumentet för den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag³⁰.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Detta initiativ omfattas inte av programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat. De sannolika kostnaderna för skattemyndigheterna och kommissionen finns i avsnitt 4.

De uppgifter som mottogs under det riktade samrådet möjliggjorde inte någon tillförlitlig kvantifiering av kostnader för betaltjänstleverantörer i konsekvensbedömningen. Betaltjänstleverantörerna tar dock för närvarande emot förfrågningar från olika medlemsstater i en rad olika format och enligt olika förfaranden. Inom ramen för detta initiativ skulle betaltjänstleverantörerna behöva använda en EU-harmoniserad standard för överföring av betalningsinformation till skattemyndigheterna i medlemsstaterna. Detta skulle minska den övergripande administrativa bördan för betaltjänstleverantörer.

Initiativet innehåller inga nya mervärdesskatteskyldigheter för leverantörer av varor och tjänster till slutkonsumenter.

Slutligen förväntas detta initiativ avsevärt minska medlemsstaternas förluster på grund av mervärdesskattebedrägerier vid e-handel.

- **Grundläggande rättigheter**

Föreliggande förslag kommer att leda till nya utbyten och behandling av mervärdesskatterelaterade personuppgifter.

Den allmänna dataskyddsförordningen ger en bred definition av personuppgifter, vilket inbegriper all information om en identifierad eller identifierbar fysisk person som kan identifieras direkt eller indirekt. Därför räknas betalningsinformation till dess tillämpningsområde samt de principer för skydd av personuppgifter som fastställs i stadgan om de grundläggande rättigheterna.

I den allmänna dataskyddsförordningen och i förordning (EU) 2018/1725 fastställs mycket exakta principer för hur registrerades rättigheter ska iakttas vid behandling av personuppgifter. Unionen får dock använda lagstiftningsåtgärder för att begränsa dessa principer och den registrerades rättigheter³¹ – så länge begränsningarna respekterar

³⁰ Sammanfattningen finns på följande sida:
<http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/index.cfm?fuseaction=list&coteId=10102&version=ALL&p=1&>

³¹ Begränsningar skulle kunna införas genom rätten att under öppna former informeras om: behandlingen av uppgifter (artiklarna 12, 13 och 14), tillgång till uppgifter (artikel 15), rättelse av uppgifter (artikel 16), radering av uppgifter (artikel 17), begränsning av behandling av uppgifter (artikel 18), anmälningsskyldighet avseende rättelse eller radering av uppgifter (artikel 19), rätt att få ut uppgifter i ett strukturerat och allmänt använt format - dataportabilitet (artikel 20), rätten att göra invändningar (artikel 21) samt rätten att inte bli föremål för automatiserad behandling inbegripet profilering (artikel 22).

principerna om nödvändighet och proportionalitet – för att skydda viktiga mål av allmänt intresse för unionen, såsom ekonomiska och finansiella intressen, inbegripet beskattning³².

I den konsekvensbedömning som åtföljer detta initiativ visades att skattemyndigheterna inte har några andra effektiva alternativa sätt att samla in nödvändiga uppgifter för att bekämpa mervärdesskattebedrägerier vid e-handel. Därför är utbytet av betalningsinformation en nödvändig åtgärd.

Dessutom skulle endast betalningsinformation som är nödvändig för att bekämpa mervärdesskattebedrägerier vid e-handel behandlas inom ramen för detta initiativ. De uppgifter som skulle behandlas avser endast mottagare av medel (betalningsmottagare) och själva betalningstransaktionen (belopp, valuta och datum), medan information om de konsumenterna som betalar för varor eller tjänster (betalare) inte ingår i detta informationsutbyte. Därför bör denna information inte användas för andra ändamål, såsom kontroll av konsumenternas inköpsvanor. Vidare innehåller förslaget ett tak för antalet betalningar som mottagits av en viss betalningsmottagare, undantaget de betalningar som sannolikt utförs av privata skäl. Inhemska betalningar skulle också uteslutas från initiativets tillämpningsområde. Slutligen skulle betalningsinformation endast vara tillgänglig för Eurofiscs sambandstjänstemän i medlemsstaterna³³ och endast under den tid som krävs för att bekämpa mervärdesskattebedrägerier vid e-handel.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Det förväntas att investeringskostnaderna för kommissionen och skattemyndigheterna kommer att uppvägas av de ökade mervärdesskatteintäkterna. I själva verket stod B2C-försäljning på nätet för cirka 600 miljarder euro 2017³⁴. Om man antar att skattemyndigheternas bedömning av mervärdesskatteförlusten motsvarar 1 % av den omsättningen, skulle detta följaktligen generera upp till 1,2 miljarder euro för EU-28. Även vid en ofullständig uppbörd av mervärdesskatt, skulle dessa belopp vida överstiga de totala driftskostnaderna för initiativet. Dessutom motsvarar bedrägerierna flera procentenheter av e-handelsförsäljningen. Till följd av en ökad uppbörd av mervärdesskatt förväntas mervärdesskattegapet minska i e-handelssektorn.

Kostnaderna för detta initiativ kommer att spridas ut på flera år från och med 2019. Den första delen av dessa kostnader (fram till 2020) kommer att täckas genom befintliga anslag under det nuvarande Fiscalis 2020-programmet. Merparten av kostnaderna kommer dock att äga rum efter år 2020, såsom den beskrivs i finansieringsöversikterna för rättsakt.

Med beaktande av de högsta möjliga kostnader för kommissionen beräknas budgetkonsekvenserna till en engångskostnad på 11,8 miljoner euro för att inrätta systemet och en årlig löpande kostnad på 4,5 miljoner euro när systemet helt har tagits i drift. Det beräknades att dessa löpande kostnader skulle inledas först 2022 när systemet är i drift. Deras inverkan på budgeten beräknades över en femårsperiod till en total kostnad (inbegripet engångskostnaden) på 34,3 miljoner euro för att inrätta och driva systemet till 2027.

Dessa kostnader är förenliga med förslaget till den fleråriga budgetramen och Fiscalisprogrammet för nästa period.

³² Artikel 23 i allmänna dataskyddsförordningen och artikel 25 i förordning (EU) 2018/1725.

³³ Eurofiscs sambandstjänstemän är experter på bedrägeribekämpning vid skattemyndigheterna och har utsetts av medlemsstaterna som behöriga tjänstemän för utbyte av tidiga varningssignaler för att bekämpa mervärdesskattebedrägerier. Förordning (EG) nr 904/2010 kapitel X.

³⁴ Organisationen E-commerce Europe uppskattade 2017 e-handels omsättning till 602 miljarder euro för Europas norra, östra och södra regioner.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner och arrangemang för övervakning, utvärdering och rapportering**

Eurofiscs rapporter och medlemsstaternas årliga statistik presenteras och diskuteras i ständiga kommittén för administrativt samarbete³⁵ i enlighet med artikel 49 i förordning (EU) nr 904/2010. Ständiga kommittén leds av Europeiska kommissionen. Kommissionen kommer dessutom att från medlemsstaterna försöka erhålla all relevant information om hur det nya systemet fungerar samt om bedrägerier. Vid behov kommer samordning att säkerställas inom Fiscaliskommittén (denna kommitté har fortfarande inte inrättats enligt det nya Fiscalisprogrammet³⁶).

I förordning (EU) nr 904/2010 och direktiv 2006/112/EG fastställs redan bestämmelser för kommissionens regelbundna utvärderingar och rapporter. I enlighet med dessa befintliga skyldigheter ska kommissionen vart femte år rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av det nya verktyget för administrativt samarbete i enlighet med artikel 59 i förordning (EU) nr 904/2010.

Dessutom ska kommissionen vart fjärde år rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av de nya mervärdesskatteskyldigheterna för betaltjänstleverantörer i enlighet med artikel 404 i direktiv 2006/112/EG. Kommissionen ska säkerställa att de två rapporterna är samordnade och bygger på samma resultat.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I artikel 243a hänvisar definitionerna till de relevanta bestämmelserna i direktiv (EU) 2015/2366³⁷ om betaltjänster på den inre marknaden (nedan kallat *PSD2*).

Genom artikel 243b i direktivet om mervärdesskatt införs en ny dokumentationsskyldighet för betaltjänstleverantörer. Dessa betaltjänster anges i bilaga 1 till PSD2. Alla betaltjänster är inte relevanta för kontrollen av gränsöverskridande leveranser av varor och tjänster. De enda betaltjänster som är relevanta är de som resulterar i en gränsöverskridande överföring av medel till betalningsmottagaren³⁸ (eller till de betaltjänstleverantörer som agerar på uppdrag av betalningsmottagare) och endast när betalaren³⁹ är belägen i en av medlemsstaterna. Detta beror på att den medlemsstat där betalning har sitt ursprung ger skattemyndigheterna vägledning om konsumtionsorten. Inom ramen för detta initiativ avses med begreppet *gränsöverskridande* transaktioner där konsumenten befinner sig i en medlemsstat och

³⁵ Ständiga kommittén för administrativt samarbete (SCAC) är sammansatt av företrädare för medlemsstaterna och med kommissionens företrädare som ordförande. Kommittén ansvarar för genomförandet av förordning (EU) nr 904/2010.

³⁶ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Fiscalisprogrammet för samarbete på beskattningsområdet (COM(2018) 443 final), artikel 18.

³⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2015/2366/EU av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (text med betydelse för EES) (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35).

³⁸ *betalningsmottagare*: en fysisk eller juridisk person som är den avsedda mottagaren av medel som har omfåttats av en betalningstransaktion (artikel 4.9 i PSD2).

³⁹ *betalare*: en fysisk eller juridisk person som är betalkontoinnehavare och som godkänner en betalningsorder från detta betalkonto eller, om det inte finns något betalkonto, en fysisk eller juridisk person som lämnar en betalningsorder (artikel 9.8 i PSD2).

leverantören i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland, eller ett tredje territorium. Inhemska betalningar omfattas inte av detta förslag.

I artikel 243b hänvisas inte till betalningsmottagarens och betalarens etableringsställe eller stadigvarande adress. Faktum är att betaltjänstleverantörerna är tredjepart i förhållande till kontraktsförhållandet mellan beskattningsbara personer som levererar varor och tjänster och deras konsumenter. Därför är de upplysningar som betaltjänstleverantörer har tillgång till när de utför betaltjänster inte nödvändigtvis i överensstämmelse med den information som beskattningsbara personer innehar om sina konsumenter, eller med de uppgifter som behövs för att fastställa platsen för beskattningsbara transaktioner. Platsen utlöser endast dokumentationsskyldigheten för betaltjänstleverantörer i enlighet med artikel 243b.

Reglerna för att fastställa var betalningsmottagarna och betalarna befinner sig fastställs i den föreslagna artikel 243c (se nedan).

För att bara fånga upp betalningar som kan vara kopplade till en ekonomisk verksamhet (vilket utesluter gränsöverskridande överföringar av medel som utförs av privata skäl) anges ett tak för antalet gränsöverskridande betalningar som mottagits av en betalningsmottagare. Endast när det totala betalningsbelopp som mottagits av en viss betalningsmottagare överstiger taket på 25 betalningar under kalenderkvartalet (vilket också är rapporteringsperioden för betaltjänstleverantörer) är betaltjänstleverantören skyldig att föra register över den betalningsmottagaren, som ska vara tillgänglig för skattemyndigheterna. Taket fastställdes med beaktande av ett genomsnittligt värde på 95 euro för inköp på nätet⁴⁰. 100 betalningstransaktioner per år till detta värde motsvarar närmare 10 000 euro i försäljning, vilket redan kan ge upphov till mervärdesskatteskyldigheter i medlemsstaterna. Detta belopp motsvarar tröskeln på 10 000 euro för mervärdesskatt vid gemenskapsinterna leveranser som infördes genom direktivet om mervärdesskatt på e-handel.

Dokumentationsperioden för betalningsleverantörerna ska vara 2 år. Denna dokumentationsperiod är proportionerlig, med tanke på den stora mängd information som står på spel, dess höga känslighet i fråga om dataskydd och den tid som krävs för skattemyndigheter att upptäcka mervärdesskattebedrägerier.

Artikel 243c hänvisar som tidigare nämnts till de regler som betaltjänstleverantörer måste tillämpa för att fastställa var betalare och betalningsmottagare befinner sig. Artikel 243c innehåller inga regler för att fastställa platsen för beskattning, utan anger i stället regler för att fastställa var betalningsmottagare och betalare befinner sig, i syfte att tillämpa dokumentationsskyldigheten i enlighet med artikel 243b i mervärdesskattedirektivet.

Artikel 243c innebär dessutom inte att de uppgifter som används för att fastställa var betalaren befinner sig överförs till skattemyndigheterna. Denna information kommer att kvarstå hos betaltjänstleverantören.

I enlighet med punkt 1 ska betalaren anses finnas i den medlemsstat som anges i identifikationskoden på betalarens konto. Genom förordningen om det gemensamma eurobetalningsområdet⁴¹ infördes IBAN (International Bank Account Number) för identifiering av ett enskilt betalkonto i en medlemsstat. Om en betalning genomförs genom en

⁴⁰ <https://www.statista.com/statistics/239247/global-online-shopping-order-values-by-device>

⁴¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 av den 14 mars 2012 om antagande av tekniska och affärsmässiga krav för betalningar och autogireringar i euro (EUT L 94, 30.3.2012, s. 22).

betaltjänst som inte omfattas av förordningen om det gemensamma eurobetalningsområdet (som endast gäller betalningar och autogireringar i euro), får betalarens hemvist anges genom alla andra identifieringskoder för betalarens betalkonto.

Det finns också betalningstransaktioner (dvs. penningöverföringar) där medel överförs till betalningsmottagaren utan att något betalkonto skapas i betalarens namn. I detta fall ska betalaren anses belägen i den medlemsstat som anges i identifieraren på den betaltjänstleverantör som agerar på betalarens vägnar.

I enlighet med punkt 2 ska betalningsmottagaren anses belägen i den medlemsstat eller det tredjeland som anges i identifieraren på det konto där medlen krediteras. Om medlen inte krediteras på ett betalkonto ska betalaren anses belägen i den medlemsstat, tredjeland eller tredje territorium som anges i identifieraren på den betaltjänstleverantör som agerar på betalarens vägnar.

I artikel 243d anges närmare de uppgifter som ska bevaras av de betaltjänstleverantörer som avses i artikel 243b. Registren innehåller information som identifierar den betalningsleverantör som håller registret, information för att identifiera betalningsmottagaren och information om de betalningar som mottagits av betalningsmottagaren. Uppgifterna om identifiering av betalare ingår inte i betaltjänstleverantörernas dokumentationsskyldighet eftersom dessa inte är nödvändiga för att upptäcka bedrägerier. Betaltjänstleverantörerna är dessutom inte alltid medvetna om huruvida betalarna är beskattningsbara personer eller bara privata konsumenter. När tröskeln på 25 betalningar under ett kvartal har överskridits ska betaltjänstleverantörerna spara information om alla betalningar som erhållits från en viss betalningsmottagare, utan åtskillnad mellan betalningar som mottagits av konsumenter eller av beskattningsbara personer. Denna åtskillnad kommer att vara en uppgift för medlemsstaternas skattemyndigheter när de analyserar information.

Betaltjänstleverantörerna ska dokumentera betalningsmottagarens mervärdesskatteregistreringsnummer eller skatteregistreringsnummer, där tillämpligt. Registreringsnummer för mervärdesskatt (nationellt eller MOSS-systemets identifieringsnummer) är nödvändiga för att medlemsstaternas skattemyndigheter ska kunna dubbelkontrollera beskattningsbara personers betalningsinformation med mervärdesskatt-respektive MOSS-systemets deklARATIONER och betalningar. Betalningsmottagarens registreringsnummer för mervärdesskatt är eventuellt inte tillgängligt för betaltjänstleverantörerna (antingen därför att betalningsmottagaren inte har något registreringsnummer för mervärdesskatt, eller därför att betalningsmottagaren har ett registreringsnummer för mervärdesskatt, men inte meddelar det till betaltjänstleverantören). Om registreringsnummer för mervärdesskatt inte är tillgängligt för betaltjänstleverantörerna måste skattemyndigheterna inleda nödvändiga förfaranden (inhemska eller genom administrativt samarbete) för att utreda huruvida en beskattningsbar person finns bakom en viss betalningsmottagare, samt bedöma huruvida mervärdesskatteskyldighet föreligger.

Slutligen ska betaltjänstleverantörer bevara information om själva betalningstransaktionen, såsom belopp, valuta, datum, betalningens ursprung och angivande av eventuell återbetalning.

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller införandet av vissa krav för betaltjänstleverantörer

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁴²,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁴³,
i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och
av följande skäl:

- (1) I rådets direktiv 2006/112/EG⁴⁴ fastställs beskattningsbara personers allmänna redovisningsskyldigheter vad gäller mervärdesskatt.
- (2) Den ökande omfattningen av elektronisk handel (nedan kallad *e-handel*) underlättar dessutom gränsöverskridande tillhandahållande av varor och tjänster till konsumenterna i medlemsstaterna. I detta sammanhang avses med *gränsöverskridande tillhandahållande* transaktioner där mervärdesskatt ska betalas i en medlemsstat, men där leverantören är etablerad i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland eller ett tredje territorium. Bedrägliga företag utnyttjar dock e-handelns möjligheter i syfte att nå otillbörliga marknadsfördelar genom att kringgå sina skyldigheter på mervärdesskatteområdet. Om principen om beskattning på bestämmelseorten tillämpas, eftersom konsumenterna inte har några redovisningsskyldigheter, behöver konsumtionsmedlemsstaten lämpliga verktyg för att upptäcka och kontrollera dessa bedrägliga företag.
- (3) I de allra flesta inköp via nätet som görs av europeiska konsumenter utförs betalningarna genom betaltjänstleverantörer. För att genomföra en betalningstransaktion innehar betaltjänstleverantören specifik information för att identifiera mottagaren, eller betalningsmottagaren, av den betalningen tillsammans med uppgifter om belopp och datum för transaktionen samt den medlemsstat där betalningen äger rum. Detta är särskilt fallet i samband med en gränsöverskridande betalningstransaktion där betalaren är belägen i en medlemsstat och betalningsmottagaren är etablerad i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland eller tredje territorium. Denna information är nödvändig för att skattemyndigheterna ska kunna utföra sina grundläggande uppgifter att upptäcka bedrägliga företag och kontrollera mervärdesskatteskyldigheter. Det är därför nödvändigt att denna information som är relevant

⁴² EUT C, , s. .

⁴³ EUT C, , s. .

⁴⁴ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

för mervärdesskatt och som innehas av betaltjänstleverantörer, görs tillgänglig för skattemyndigheterna i medlemsstaterna för att hjälpa dem att identifiera och bekämpa gränsöverskridande mervärdesskattebedrägeri inom e-handel.

- (4) Det är viktigt att betaltjänstleverantörer är skyldiga att föra tillräckligt detaljerad dokumentation över vissa gränsöverskridande betalningstransaktioner som utlöses av betalarens och betalningsmottagarens belägenhet som en del av denna nya åtgärd för att bekämpa gränsöverskridande mervärdesskattebedrägeri inom e-handel. Det är därför nödvändigt att definiera det specifika begreppet vad gäller den plats där betalaren och betalningsmottagaren befinner sig samt hur de kan identifieras. Den plats där betalaren och betalningsmottagaren befinner sig bör endast medföra dokumentationsskyldighet för betaltjänstleverantörer som är etablerade i unionen, och den ska inte påverka reglerna i detta direktiv och rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011⁴⁵ vad gäller platsen för en beskattningsbar transaktion.
- (5) Utifrån uppgifter som redan finns hos betaltjänstleverantörer kan de fastställa den plats där betalaren och betalningsmottagaren befinner sig i förhållande till de betaltjänster de utför, på grundval av en identifieringskod för ett enskilt betalkonto i en medlemsstat som används av den betalaren eller den betalningsmottagaren.
- (6) Alternativt bör den plats där betalaren eller betalningsmottagaren befinner sig bestämmas med hjälp av identifieringskoden för den betaltjänstleverantör som har agerat på uppdrag av betalaren eller betalningsmottagaren. Denna identifieringsmetod bör också användas när medel överförs till en betalningsmottagare utan att något betalkonto skapas i betalarens namn, eller när medlen inte krediteras något betalkonto.
- (7) I enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁴⁶ är det viktigt att skyldigheten för en betaltjänstleverantör att behålla och tillhandahålla information om en gränsöverskridande betalningstransaktion är proportionerlig och endast motsvarar det som är nödvändigt för medlemsstaterna för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri inom e-handel. Dessutom är den enda information om betalaren som bör behållas är den plats där betalaren befinner sig. Vad gäller information om betalningsmottagaren och själva betalningstransaktionen bör betaltjänstleverantörer endast åläggas att bevara och till skattemyndigheterna överföra uppgifter som är nödvändiga för att upptäcka eventuella bedragare och utföra mervärdesskattekontroller. Därför bör betaltjänstleverantörer endast vara skyldiga att behålla uppgifter om gränsöverskridande betalningstransaktioner som kan tyda på ekonomisk verksamhet. Införandet av ett tak på grundval av det antal betalningar som en betalningsmottagare mottagit under loppet av ett kalenderkvartal skulle ge en tillförlitlig indikation på att dessa betalningar mottagits som en del av en ekonomisk verksamhet och därigenom utesluta betalningar utan kommersiellt syfte. När detta tak har nåtts skulle betaltjänstleverantörens redovisningsskyldighet utlösas.
- (8) På grund av den stora mängden information och dess känslighet när det gäller skyddet av personuppgifter är det nödvändigt och proportionerligt att betaltjänstleverantörer lagrar uppgifter avseende gränsöverskridande betalningstransaktioner under en tvåårsperiod för att hjälpa medlemsstaterna att bekämpa mervärdesskattebedrägeri inom e-handel och upptäcka

⁴⁵ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 77, 23.3.2011, s. 1).

⁴⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 04.05.2016, s. 1).

bedrägerier. Denna period utgör det minimum som krävs för att medlemsstaterna effektivt ska kunna genomföra kontroller och utreda misstänkta mervärdesskattebedrägerier eller upptäcka mervärdesskattebedrägerier.

- (9) Den information som lagras av betaltjänstleverantörerna bör samlas in och utbytas mellan medlemsstaterna i enlighet med rådets förordning (EU) nr 904/2010⁴⁷, som fastställer reglerna för administrativt samarbete och informationsutbyte för att bekämpa mervärdesskattebedrägerier.
- (10) E-handel är ett gemensamt problem för alla medlemsstater, men enskilda medlemsstater har inte alltid information för att korrekt tillämpa e-handels mervärdesskatteregler och för att bekämpa mervärdesskattebedrägerier vid e-handel. Eftersom syftet med detta direktiv – att bekämpa mervärdesskattebedrägerier vid e-handel – inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna var för sig på grund av e-handels gränsöverskridande natur och behovet av information från andra medlemsstater, utan bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen som anges i den artikeln, går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (11) Detta direktiv är förenligt med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Detta direktiv respekterar i synnerhet fullt ut rätten till skydd av personuppgifter som fastställs i artikel 8 i stadgan. Den betalningsinformation som lagras och offentliggörs i enlighet med detta direktiv bör endast behandlas av sakkunniga på området bedrägeribekämpning hos skattemyndigheterna inom gränserna för vad som är proportionerligt och nödvändigt för att uppnå målet att bekämpa mervärdesskattebedrägeri inom e-handel.
- (12) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725⁴⁸ och avgav ett yttrande den [...].⁴⁹
- (13) Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2006/112/EG

Direktiv 2006/112/EU ska ändras på följande sätt:

- (1) Kapitel 4 i avdelning XI ska ändras på följande sätt:
 - (a) Följande avsnitt ska införas som avsnitt 2a:

”Avsnitt 2a

Allmänna skyldigheter för betaltjänstleverantörer

- (b) Följande artiklar ska införas som artikel 243 a–243d:

⁴⁷ Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 268, 12.10.2010, s. 1).

⁴⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁴⁹ EUT C [...], [...], s. [...].

”Artikel 243 a

I detta avsnitt gäller följande definitioner:

- (1) *betaltjänstleverantör*: ett organ som förtecknas i artikel 1.1 a–f i direktiv (EU) 2015/2366 (*), eller en fysisk eller juridisk person som omfattas av ett undantag i enlighet med artikel 32 i det direktivet.
- (2) *betaltjänst*: affärsverksamhet som anges i punkterna 3–6 i bilaga 1 till direktiv (EU) 2015/2366.
- (3) *betalningstransaktion*: en handling enligt definitionen i artikel 4.5 i direktiv (EU) 2015/2366.
- (4) *betalare*: en fysisk eller juridisk person enligt definitionen i artikel 4.8 i direktiv (EU) 2015/2366.
- (5) *betalningsmottagare*: en fysisk eller juridisk person enligt definitionen i artikel 4.9 i direktiv (EU) 2015/2366.
- (6) *Iban-nummer*: ett internationellt betalkontonummer som anges i artikel 2.15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 (**).
- (7) *BIC*: en företagsidentifieringskod enligt definitionen i artikel 4.8 i direktiv (EU) 260/2012.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2015/2366/EU av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 av den 14 mars 2012 om antagande av tekniska och affärsmässiga krav för betalningar och autogireringar i euro och om ändring av förordning (EG) nr 924/2009 (EUT L 94, 30.3.2012, s. 22).

Artikel 243b

1. Medlemsstaterna ska se till att betaltjänstleverantörer håller tillräckligt detaljerade register över betalningsmottagare och betalningstransaktioner i samband med de betaltjänster de utför för varje kvartal, för att göra det möjligt för de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna att utföra kontroller av de leveranser av varor och tjänster som i enlighet med bestämmelserna i avdelning V ska anses äga rum i en medlemsstat.
2. Det krav som avses i punkt 1 ska tillämpas om båda följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Om medel överförs av en betaltjänstleverantör från en betalare som befinner sig i en medlemsstat till en betalningsmottagare som befinner sig i en annan medlemsstat, i ett tredje territorium eller i ett tredjeland.
 - (b) När det gäller överföring av medel som avses i led a, om en betaltjänstleverantör genomför mer än 25 betalningar till samma betalningsmottagare under ett kalenderkvartal.
3. De uppgifter som avses i punkt 1 ska
 - (a) bevaras av betaltjänstleverantören i elektronisk form under en period av två år efter utgången av det år då transaktionen genomfördes,

- (b) göras tillgängliga för de medlemsstater där betaltjänstleverantören är etablerad i enlighet med artikel 24b i förordning (EU) nr 904/2010 (*).

Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 268, 12.10.2010, s. 1).

Artikel 243c

1. Vid tillämpningen av punkt 2 i artikel 243b och utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i avdelning V i detta direktiv, ska den plats där betalaren anses befinna sig i en medlemsstat motsvara antingen
 - (a) Iban-numret på betalarens betalkonto,
 - (b) BIC eller annan bankidentifieringskod som otvetydigt identifierar en betaltjänstleverantör som agerar på betalarens vägnar.
2. För tillämpningen av punkt 2 i artikel 243b ska den plats där betalningsmottagaren befinner sig anses vara i en medlemsstat, ett tredjeland eller tredje territorium som motsvarar antingen
 - (a) Iban-numret på betalningsmottagarens betalkonto eller annat betalkontonummer som otvetydigt identifierar ett enskilt betalkonto,
 - (b) BIC eller annan bankidentifieringskod som otvetydigt identifierar en betaltjänstleverantör som agerar på betalarens vägnar.

Artikel 243d

1. De uppgifter som hålls av betaltjänstleverantörer ska, i enlighet med artikel 243b, innehålla följande information:
 - (a) BIC eller annan företagsidentifieringskod som otvetydigt identifierar betaltjänstleverantören.
 - (b) Betalningsmottagarens namn eller företagsnamn, om så är lämpligt.
 - (c) Betalningsmottagarens registreringsnummer för mervärdesskatt, om sådant finns.
 - (d) Iban-numret på betalningsmottagarens betalkonto eller annat betalkontonummer som otvetydigt identifierar betalningsmottagarens betalkonto.
 - (e) BIC eller annan företagsidentifieringskod som otvetydigt identifierar den betaltjänstleverantör som agerar på betalningsmottagarens vägnar om betalningsmottagaren mottar medel utan att inneha ett betalkonto.
 - (f) Betalningsmottagarens adress enligt betaltjänstleverantörens register.
 - (g) Alla utförda betalningstransaktioner som avses i punkt 2 i artikel 243b.
 - (h) Alla utförda återbetalningar av betalningstransaktioner som avses i led g.
2. Den information som avses i leden g och h i punkt 1 ska innehålla följande uppgifter:
 - (a) Datum och tidpunkt för genomförandet av betalningstransaktionen eller återbetalningen.
 - (b) Datum och valuta för betalningstransaktionen eller återbetalningen.

- (c) Den ursprungsmedlemsstat där medel som erhållits av betalningsmottagaren eller för dennes räkning, den medlemsstat, tredje territorium eller tredjeland där återbetalning sker, när detta är lämpligt, och de uppgifter som används för att fastställa ursprung eller destination för betalningstransaktionen eller återbetalningen i enlighet med artikel 243c.”

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2021 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2022.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets beteckning
- 1.2. Berörda politikområden (*programkluster*)
- 1,3. Typ av förslag eller initiativ
- 1,4. Motivering till förslaget eller initiativet
- 1,5. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen
- 1,6. Planerad(e) metod(er) för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2,1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering
- 2,2. Administrations- och kontrollsystem
- 2,3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3,1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3,2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur*
 - 3.2.3. *Bidrag från tredje part*
- 3,3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Obligatorisk överföring och utbyte av betalningsuppgifter som är relevanta för mervärdesskatt

PLAN/2017/2023 – SKATTER OCH TULLAR

1.2. Berörda politikområden (*programkluster*)

Inre marknaden, innovation och digitalisering

1.3. Förslaget eller initiativet avser

☒ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁵⁰

☐ en förlängning av en befintlig åtgärd

☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Motivering till förslaget eller initiativet

1.4.1. Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet

Följande delmål fastställs för projektet:

(1) Slutet av 2022 – Den centrala systemet för insamling av uppgifter från leverantörer och för riskanalysen tas i drift.

(2) Slutet av 2024 – Återkoppling om användningen av betalningsuppgifter, riskkriterier och den ytterligare mervärdesskatten lämnas till kommissionen från minst 2/3 av aktiva användare (medlemsstaterna).

1.4.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (i förhand) enskilda medlemsstater kan inte själva på ett effektivt sätt bekämpa mervärdesskattebedrägeri inom e-handel. Skattemyndigheterna har inte tillgång till uppgifter om gränsöverskridande leveranser från företag till konsumenter.

Ur ett annat perspektiv är utbyte av information mellan medlemsstaternas skattemyndigheter om betalningsuppgifter inte alltid möjligt på grund av rättsliga begränsningar, vilket gör de nuvarande verktygen för administrativt samarbete ganska ineffektiva när det gäller mervärdesskattebedrägeri inom e-handel.

Förväntat mervärde för unionen (ex post)

⁵⁰

I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

En högre efterlevnadsnivå för mervärdesskatt bland avlägsna säljare skulle skapa lika villkor för alla företag som är verksamma inom e-handeln. En bättre efterlevnad skulle likaledes medföra högre intäkter från mervärdesskatt och ett lägre mervärdesskattegap.

För betaltjänstleverantörer skulle antagandet av ett enda centraliserat EU-omfattande system för insamling av uppgifter som är relevanta för mervärdesskatt minska riskerna och kostnaderna för rapportering av samma information i olika format, i samtliga medlemsstater.

1.4.3. Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

Detta är ett nytt initiativ. På grundval av projektet ”Mini One Stop Shop” (MOSS) som tagit fram en gemensam europeisk plattform för att deklarerat och betala mervärdesskatt på elektroniska tjänster över hela Europa, kan dock följande överväganden göras:

- (1) Genomförandet av den tekniska lösningen måste planeras långt i förväg, för att möjliggöra ett brett samråd med berörda parter och beakta den tid och de finansiella resurser som krävs för att utveckla nya system.
- (2) Kraven för att lagra information på lång sikt bör noga övervägas i fråga om kostnader och fördelar.
- (3) En informationskampanj bör åtfölja genomförandet av initiativet, i syfte att hjälpa företagen att uppfylla de nya rapporteringskraven.

Erfarenheter från utvecklingen av it-system och det administrativa samarbetet enligt Fiscalis- och Tullprogrammen kommer att användas. Framför allt kan de erfarenheter som ska samlas in för att utveckla det framtida Tullinformationssystemet 2 vara användbara vid utformningen av riskanalysverktyg för betalningsuppgifter.

1.4.4. Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter

Medlen för genomförandet av detta initiativ kommer att tillhandahållas av Fiscalis-programmet.

Slutligen kommer initiativet att genomföras tillsammans med de nya reglerna i mervärdesskattepaketet för en digital inre marknad, särskilt rådets direktiv (EU) 2017/2455 av den 5 december 2017 om ändring av direktiv 2006/112/EG och direktiv 2009/132/EG vad gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållande av tjänster och distansförsäljning av varor. Betalningsuppgifterna skulle göra det möjligt för skattemyndigheterna att dubbelkontrollera information som deklarerats av marknadsplatser, plattformar eller andra avlägsna säljare samt att kontrollera tillämpningen av tröskelvärde på 10 000 euro för leveranser inom EU.

1.5. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

☐ Begränsad varaktighet

- ☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ budgetkonsekvenser från och med YYYY till och med YYYY för åtagandebemyndiganden och från och med YYYY till och med YYYY för betalningsbemyndiganden.

☒ Obegränsad varaktighet

- Genomförandet samt en initialperiod från 2020 till 2023.

- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.6. Planerad(e) metod(er) för genomförandet⁵¹

☒ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

- ☐ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;
- ☐ via genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
- ☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
- ☐ offentligrättsliga organ
- ☐ privaträttsliga organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den relevanta grundläggande rättsakten

Kommentarer

Kommissionen ska biträdas av ständiga kommittén för administrativt samarbete på grundval av artikel 58 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter

⁵¹ Närmare förklaringar av de olika förvaltningsmetoderna med hänvisningar till budgetförordningen återfinns på DG Budgets webbplats:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/SV/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

GD TAXUD kommer att lämna årliga övervakningsrapporter till ständiga kommittén för administrativt samarbete (SCAC).

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

Detta initiativ kommer att genomföras genom direkt förvaltning. Detta förvaltningssätt erbjuder den mest effektiva fördelningen av finansiella medel och största möjliga genomslag. Det ger kommissionen flexibilitet och tillräckliga styrmedel för den årliga tilldelningen av medel.

Detta initiativ kommer att genomföras genom upphandling av kommissionen.

När det gäller upphandling är betalningsvillkoren helt anpassade till gemensamma normer (ingen förfinansiering, samtliga betalningar kopplade till godkännande av i förväg fastställda resultat).

Kontrollsystemet för upphandling baseras på att samtliga transaktioner verifieras grundligt i förväg, vilket utesluter fel vid betalningstidpunkten.

2.2.2. Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna

De allmänna risker som identifierats i samband med genomförandet av detta initiativ avser följande:

1. Brist på ekonomiska och mänskliga resurser för it-lösningar för det centrala registret och för de förändringar som varje medlemsstat ska genomföra i sina nationella informationssystem.
2. Säkerhetsrisker som sammanhänger med lagring och bearbetning av känsliga betalningsuppgifter.

Riskerna kommer att hanteras av GD Skatter och tullar med stöd från medlemsstaterna genom i) lämpliga finansieringsbeslut, ii) ett omfattande samråd om de nya it-systemens tekniska och funktionella krav samt samråd med de olika intressenterna och en rigorös analys av resultatindikatorer och marknadstrender från kommissionen och den ständiga kommittén för administrativt samarbete.

2.2.3. Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)

Eftersom finansieringen av initiativet kommer att ske genom Fiscalis-programmet kommer det särskilda systemet för intern kontroll att tillämpas.

GD Skatter och tullar kommer också att regelbundet kontrollera genomförandet av initiativet, både ur företagens perspektiv och it-perspektiv, samt införa regelbunden förvaltningskontroll i sina enheter med ansvar för skatteförvaltning och bekämpning av bedrägerier, samt för it-system på beskattningsområdet.

GD Skatter och tullar har goda resultat och lämplig erfarenhet i genomförandet av stora transeuropeiska it-system och komplexa affärsregler som omfattar alla EU:s

medlemsstater. Framför allt erfarenheterna av både Fiscalis- och Tullprogrammen kommer att minimera riskerna för fel (under 2 %).

Den tillämpade kontrollstrategin har visat sig vara effektiv och ändamålsenlig inom tidigare liknande initiativ för Tullprogrammen och kostnaderna för kontroll har visat sig vara begränsade.

Med tanke på att liknande kontrollsysteem kommer att användas för detta initiativ, kan de förväntade kostnaderna för kontroller och den förväntade risknivån för fel vid utbetalning/nedläggning anses vara kostnadseffektiva.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

GD Skatter och tullar genomför en övergripande strategi för bedrägeribekämpning som medför en stark bedrägeribekämpningskultur inom generaldirektoratet med hjälp av insatser för att öka medvetenheten om potentiella bedrägeririsker och etiskt beteende hos generaldirektoratets personal.

Med tanke på att programmet kommer att genomföras genom upphandling ska bestämmelserna i kommissionens strategi mot bedrägeri tillämpas (mål 3: ”Öka medvetenheten om möjliga intressekonflikter i samband med externa intressenter såsom lobbyister, anbudsgivare, uppdragstagare”). Förebyggande åtgärder kommer att inriktas på 1) att bevara register över kontakter med lobbyister, 2) central förvaltning av upphandlingsförfaranden och kontakter med anbudsgivarna, 3) särskild utbildning om kontakter med lobbyister, vilket kommer att vara särskilt tillämpligt på genomförandet av initiativet.

En obligatorisk användning av systemet för tidig upptäckt och uteslutning innan kontrakt tilldelas (och före alla finansiella transaktioner) kommer också att minska risken för bedrägeri och oriktigheter.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Rubrik i den fleråriga budgetramen och föreslagna nya budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer [Rubrik]	Diff./Icke-diff. ⁵²	från Efta-länder ⁵³	från kandidat-länder ⁵⁴	från tredjeländer	i den mening som avses i artikel [21.2 b] i budgetförordningen
1	03.01 Inre marknaden – Administrativ post 03.04 Inre marknaden – Samarbete på beskattningsområdet (Fiscalis)	Diff.	INGA	INGA	INGA	INGA

⁵² Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

⁵³ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁵⁴ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidater i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen			<... >	Inre marknaden, innovation och digitalisering							
			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Efter 2027	TOTALT
Driftsanslag (uppdelade enligt de budgetrubriker som förtecknas under 3.1)	Åtaganden	1)	5 400	5,550	5,235	4,585	4,585	4,585	4,585		34,525
	Betalningar	2)									34,525
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för programmet ⁵⁵	Åtaganden = Betalningar	3)									
TOTALA anslag för programmets finansieringsram	Åtaganden	=1+3	5,400	5,550	5,235	4,585	4,585	4,585	4,585		34,525
	Betalningar	=2+3									34,525

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”
------------------------------------	---	---------------------------

⁵⁵ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
Personalresurser		2,244	0,902	0,225	0,225	0,225	0,225	0,225		4,274
Övriga administrativa utgifter										
TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	2,444	0,952	0,276	0,276	0,276	0,276	0,276		4,774

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
TOTALA anslag för samtliga RUBRIKER i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	7,644	6,452	5,460	4,810	4,810	4,810	8,910		38,798
	Betalningar									

3.2.2. Sammanfattning av den beräknade inverkan på anslag av administrativ natur

– Förslaget kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
----	------	------	------	------	------	------	------	--------

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	2,244	0,902	0,225	0,225	0,225	0,225	0,225	4,274
Övriga administrativa utgifter	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
Delsumma RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								

Utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen⁵⁶								
Personalresurser								
Övriga utgifter av administrativ natur								
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								

TOTALT	2,244	0,902	0,225	0,225	0,225	0,225	0,225	4,274
---------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag från det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁵⁶ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.2.1. Beräknat personalbehov

– Förslaget kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
•Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
Vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna	6	2	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
Delegationer							
Forskning							
•Extern personal (i heltidsekvivalenter) – kontraktanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter ⁵⁷							
Rubrik 7							
Som finansieras genom RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	- vid huvudkontoret	9	4	1	1	1	1
	- vid delegationer						
Som finansieras genom ramanslagen för programmet ⁵⁸	- vid huvudkontoret						
	- vid delegationer						
Forskning							
Annan (ange vilken)							
TOTALT	15	6	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5

Personalbehoven ska täckas med personal inom det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, och/eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Siffrorna omfattar såväl personal som arbetar med direkt förvaltning och genomförandet av initiativet och personal som arbetar med politikområden som stöds av initiativet.
Extern personal	Siffrorna omfattar såväl personal som arbetar med direkt förvaltning och genomförandet av initiativet och personal som arbetar med politikområden som stöds av initiativet.

⁵⁷ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

⁵⁸ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

3.2.3. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet

- innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:

(1) på mervärdesskatteintäkterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna ⁵⁹						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Artikel	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt

⁵⁹ Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.